

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/56/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1124010122
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1124010122.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a Ing. Mgr. Anny Prikrylovej, v trestnej veci proti obžalovanému Q. Z., stíhaného pre pokračovací prečin krádeže podľa §212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 22T/2/2024 zo dňa 28.02.2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.septembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Q. Z., nar. XX.XX.XXXX zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 22T/2/2024 zo dňa 28.02.2025 bol obžalovaný Q. Z. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa §212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že
1/ dňa 30.05.2022 v čase od 05.50 hod. do 06:00 hod. v G. na I. XX z uzatvorenej neuzamknutej miestnosti nachádzajúcej sa v suteréne za garážami odcudzil horský bicykel zn. Kellys Raptor Rače Pro, čierno-šedej farby, nezisteného výrobného čísla, v hodnote 1 474,50 eur, bežecké tenisky zn. Nike, zelenej farby, v hodnote 68,63 eur, halové tenisky zn. Hummel, bielej farby, v hodnote 31,87 eur a ruksak zn. Hummel, čiernej farby, v hodnote 18,70 eur, čím spôsobil poškodenému F.. M.. Y. A., K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. K. X, G., škodu v celkovej výške 1 593,70 eur,
2/ dňa 09.06.2022 v čase od 04.57 hod. do 05.29 hod. v G. na E. U. X na treťom poschodí bytového domu za pomoci nástroja s plochou činnou časťou šírky najmenej 7,5 mm prekonal drevené dvere posilnené kovovými časťami v oblasti zámku vedúce do bývalej sušiarne, ktorá slúži ako miestnosť pre bicykle, odkiaľ následne odcudzil uzamknutý bicykel zn. KELLYS, THORX30, výrobné číslo KLS1901352, čím spôsobil poškodenému G. G. škodu vo výške 1 400,- eur,

Za to mu bol podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. bol uložený súhrnný peňažný trest vo výmere 1.000 euro. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.03.2023 sp. zn. 7T/13/2023, právoplatný dňa 15.06.2023 a výrok o treste uložený trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I zo dňa 26.09.2024 sp. zn. 5T/10/2024, právoplatný dňa 28.12.2024 ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodoval zároveň čiastočne aj o zviazaní obžalovaného na náhradu škody poškodeným a čiastočne poškodených odkázal s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný Q. Z., ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu osobitným písomným podaním. Namieťa výroky o uložených trestoch. Poukazuje na skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a spáchanie trestnej činnosti úprimne oľutoval. Na protiprávnom konaní obžalovaného sa podpísali nepriaznivé rodinné pomery, jeho nepriaznivá finančná situácia a závislosť na omamných látkach. Dnes toto svoje konanie z mladosti vníma ako nerozvážnosť a najväčšiu životnú chybu, z ktorej sa poučil, čoho dôkazom je to, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody od októbra roku 2023 vedie riadny život. Obžalovaný preukázal, že od 01.08.2024 je riadne zamestnaný, má pravidelný príjem, vedie usporiadaný život, žije s priateľkou v prenajatom byte, riadne hradí nájom a neužíva návykové látky. Robí maximum preto, aby poškodeným nahradil spôsobenú škodu. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vôbec nenapĺňa svoj účel, takýto trest vedie k vylúčeniu riadneho občana mimo spoločnosti za skutky spáchané pred tromi rokmi. Je názoru, že sú splnené predpoklady na upustenie od uloženia súhrnného trestu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako súd posúdil osobné a majetkové pomery obžalovaného, keď mu uložil peňažný trest a ako dospel k záveru, že je v majetkových možnostiach obžalovaného uhradiť peňažný trest v stanovenej výške. Celý príjem zo zamestnania je obžalovaným používaný na úhradu základných životných potrieb. Obžalovaný iný príjem nemá. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté výroky.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného, ktorý písomným podaním požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižava dôvodov podaného odvolania a navrhol, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel. Zvýraznil, že obžalovaný sa k stíhaniu trestnej činnosti priznal, oľutoval ju, viac ako dva roky vedie riadny život, je zamestnaný a má príjem. Za tohto stavu ho poslať do výkonu trestu by nebolo správne. Navrhol, aby krajský súd obžalovanému uložil trest podmienený.

Prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že navrhuje zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní kompletného na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu konštatuje, že výrok o vine nadobudol právoplatnosť už v konaní pred súdom prvého stupňa, ktorý prijal vyhlásenie obžalovaného o vine. Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa uznesením prijal toto vyhlásenie obžalovaného a vyslovil, že dokazovanie ohľadne viny nevykoná, zaniklo právo obžalovaného na podanie odvolania do výroku o vine. V tomto smere poukazuje krajský súd aj na ustanovenie § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., z ktorého vyslovene vyplýva, že obžalovaný nemôže napadnúť odvolaním výrok o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku. Krajský súd teda vychádzal z napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný Q. Z. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák., pričom preskúmaval iba výrok o treste (treste odňatia slobody v kombinácii s peňažným trestom), pričom výrok o uložení ochranného liečenia a výrok o náhrade škody nepreskúmaval, nakoľko neboli napadnuté odvolaním obžalovaného a majú svoj podklad vo výroku o vine.

Odvolací súd je názoru, že trest uložený obžalovanému mestským súdom za spáchanie stíhaného pokračovacieho trestného činu krádeže (dva čiastkové útoky) ako aj trestných činov (skutkov) vo vzťahu ku ktorým bol ukladaný súhrnný trest (trestný čin podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a trestný čin podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.) je v súlade so zákonom a ide aj o trest primeraný. V tomto smere je nutné uviesť, že kasačným dôvodom výroku o treste by tu mohla byť iba neprimeranosť trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. (a to len prílišná prísnosť trestu, keďže krajský súd preskúmava napadnutý rozsudok vo výroku o treste iba na podklade odvolania obžalovaného), avšak neprimeranosť trestu odvolací súd nezistil. Nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo

výmere 8 mesiacov, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby v kombinácii s peňažným trestom vo výmere 1.000 euro s náhradným šesťmesačným trestom odňatia slobody celkom určite nemožno označiť za trest neprimerane prísny a to vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorému je tento trest ukladaný za spáchanie troch úmyselných trestných činov, z toho pri trestnom čine krádeže išlo o trestný čin pokračovacieho charakteru. Navyše, obžalovaný je recidivista, nakoľko už v minulosti (pred spáchaným posudzovanou trestnej činnosti) bol právoplatne odsúdený za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti a uložený trest zjavne nevedol k jeho náprave. Krajský súd teda nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by ho oprávňovali zasiahnuť do výroku o treste a uložený trest zmierniť.

Krajský súd sa stotožňuje so súdom prvého stupňa v tom, že z hľadiska druhu trestu bolo nutné uložiť obžalovanému primárne uložiť nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko to vyžaduje ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák., ktoré stanovuje že ukladaný súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Vzhľadom k tomu, že obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest k odsúdeniu Okresným súdom Bratislava V sp. zn. 7T/13/2023, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, mohol súd v napadnutom rozsudku uložiť obžalovanému iba nepodmienečný trest odňatia slobody. Neprichádzalo teda do úvahy ukladanie iba alternatívneho trestu, respektíve trestu podmieneného. Súd prvého stupňa uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia vo výmere 8 mesiacov, teda trest totožný, aký mu bol ukladaný vyššie uvedeným rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V, ktorý už obžalovaný čiastočne aj vykonal a bol z neho podmienene prepustený. Z tohto pohľadu ide fakticky o odpustenie nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže z hľadiska trestu odňatia slobody bol obžalovanému uložený totožný trest ako predchádzajúcim rozsudkom. Sprísnením a fakticky jediným trestom, oproti predchádzajúcemu odsúdeniu, je tu uloženie peňažného trestu odsúdenému. V danom prípade nebolo možné upustiť od uloženia súhrnného trestu, pretože obžalovanému sa ukladá trest za spáchanie troch úmyselných zbíhajúcich sa trestných činov, z toho jeden má pokračovaciú formu, čo svedčí o tom, že obžalovaný sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti a to aj napriek tomu, že už v minulosti bol odsúdený za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, teda súdom ukladaný trest v predchádzajúcej trestnej veci nie je možné považovať za dostatočný trest aj ohľadne zbíhajúcej sa trestnej činnosti a preto bolo nutné predchádzajúci trest sprísniť, čo súd prvého stupňa vyjadril uložením peňažného trestu.

Pokiaľ ide o konkrétnu výmeru ukladaného nepodmienečného trestu odňatia slobody v kombinácii s peňažným trestom, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že u obžalovaného prevažujú priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h), písm. m) Tr. zák.) nad poľahčujúcimi (§ 36 písm. l) Tr. zák.). Vzhľadom na tieto skutočnosti mohla byť výmera ukladaného súhrnného trestu u obžalovaného aj prísnejšia, nakoľko súd prvého stupňa ukladal trest odňatia slobody ako aj peňažný trest v dolnej polovici trestnej sadzby. Rozhodne teda nie je možné tvrdiť, že len prevzatie predchádzajúcej výmery nepodmienečného trestu odňatia slobody z predchádzajúceho rozsudku a jej navýšenie o peňažný trest by mal byť trest neprimeraný, ktorý by bolo nutné, či možné korigovať v odvolacom konaní. Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní namietal, že už vedie riadny život a pracuje, tak tieto skutočnosti zohľadnil súd prvého stupňa tak, že obžalovanému ukladal fakticky len peňažný trest, keďže nepodmienečný trest odňatia slobody bol prevzatý z predchádzajúceho odsúdenia nenavýšený. Uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v kombinácii s peňažným trestom obžalovanému je adekvátnym aj z hľadiska generálnej prevencie, nakoľko trest musí byť aj taký, aby odradil iné osoby od páchania trestnej činnosti, t. j. súd musí dať najavo, že opakované páchanie úmyselnej trestnej činnosti nie je možné tolerovať, či bagatelizovať.

Pokiaľ obžalovaný poukazoval na to, že pomery obžalovaného mu nedovoľujú zaplatiť štátu jednorazovo peňažný trest vo výmere 1.000 euro, tak je nevyhnutné uviesť, že obžalovaný je zamestnaný, má pravidelne sa opakujúci mesačný príjem, pričom peňažný trest nie je nutné uhradiť jednorazovo, ale je možné ho uhradiť aj v splátkach. Krajský súd nezistil nič, čo by bránilo obžalovanému v tom, aby uložený peňažný trest uhradil a to v stanovenej výmere, ktorá je nižšia než bola škoda, ktorú obžalovaný spôsobil poškodeným osobám stíhanou trestnou činnosťou. Navyše, obžalovaný môže mať aj viacero pracovných pomerov a aj tak si môže navýšiť svoj mesačný príjem.

V súlade so zákonom je aj výrok mestského súdu o zaradení obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom pokiaľ ide o výroky o uložení ochranného liečenia a náhrady škody, tak tieto odvolací súd nepreskúmaval, keďže neboli napadnuté odvolaním.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd nezistil žiadne kasačné dôvody pre ktoré by bolo možné, či nutné zmeniť výrok o treste a preto rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.